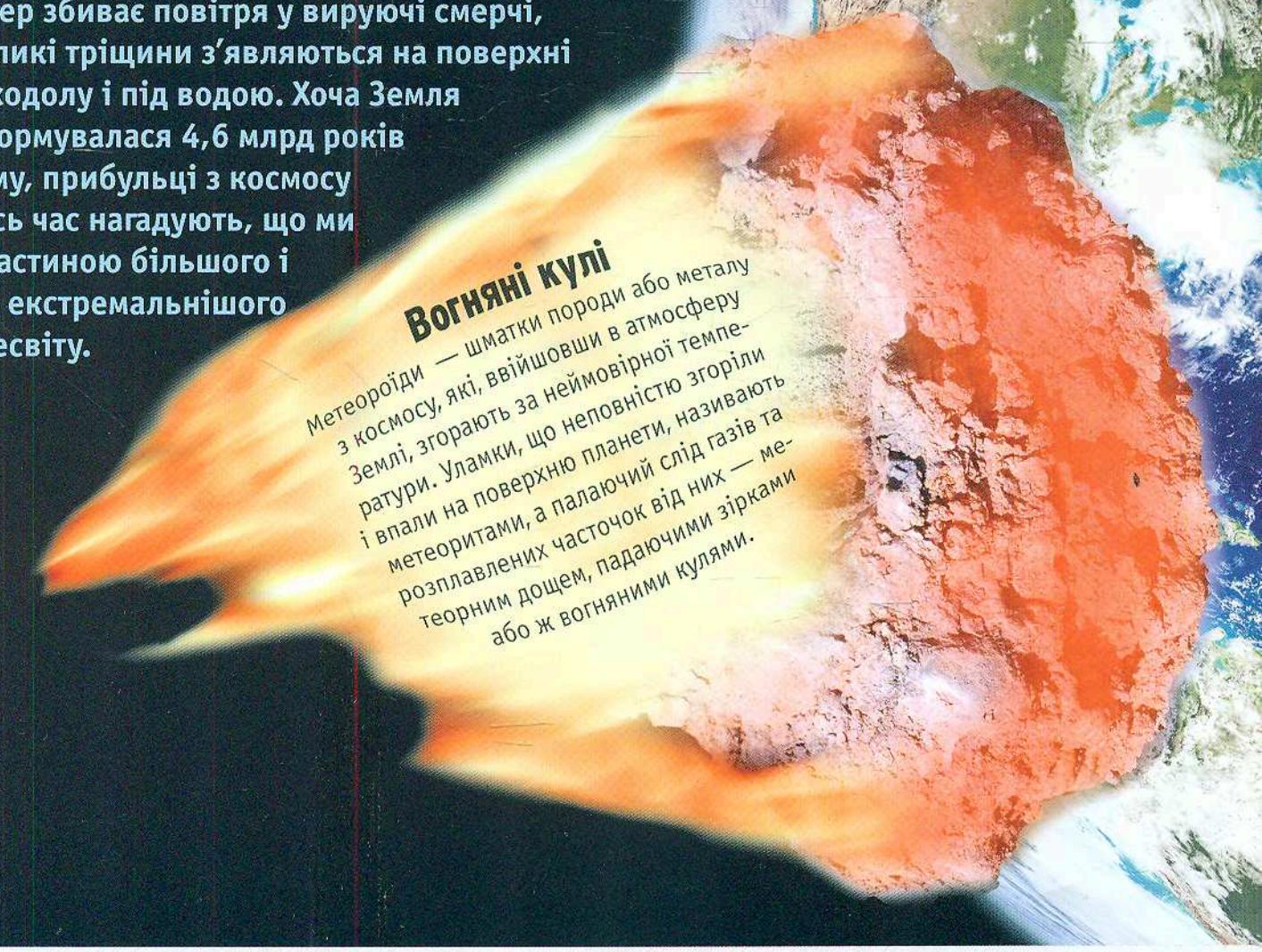

Прибульці з космосу

Наша планета — кипляче, бурхливе, мерзле, часом дуже екстремальне місце для життя. Багнюка кипить, вітер збиває повітря у вируючі смерчі, великі тріщини з'являються на поверхні суходолу і під водою. Хоча Земля сформувалася 4,6 млрд років тому, прибульці з космосу весь час нагадують, що ми є частиною більшого і ще екстремальнішого Всесвіту.

Вогняні кулі

Метеороїди — шматки породи або металу з космосу, які, ввійшовши в атмосферу Землі, згорають за неймовірної температури. Уламки, що неповністю згоріли і впали на поверхню планети, називають метеоритами, а палаючий слід газів та розплавлених часточок від них — метеорним дощем, падаючими зірками або ж вогняними кулями.

Тотальне знищення!

65,5 млн років тому на Землі стався катаклізм. Метеорит, що впав на території сучасної Мексики, підняв у повітря тонни пилу та каміння. Пилові хмари заслонили сонце. Ця подія впливила на клімат планети впродовж 10 000 років і привела до вимирання понад 80 % видів тварин, зокрема динозаврів.

Якщо ще один гіантський метеорит упаде на Землю, він нагріє атмосферу до температури 60 000 °С, вдесятеро вищої, ніж на поверхні Сонця. Внаслідок зіткнення у повітря підніметься до 1000 км³ каміння та газу, виникне ударна хвиля, яка спричинить низку землетрусів.

Полярне сяйво

Одним із наймальовничіших видовищ на Землі вважається полярне сяйво, коли нічне небо в районах Південного та Північного полюсів осяює завіса мерехтливого світла. Цей дивовижний ефект — наслідок взаємодії магнітного поля Землі з потоками частинок від Сонця, які приносить сонячний вітер.

▲ Такий вигляд має південне полярне сяйво з борту Міжнародної космічної станції.

НАЙБІЛЬШИЙ
МЕТЕОРИТИЧНИЙ
КРАТЕР ВРЕДЕФОРТ
РОЗТАШОВАНИЙ У
ПІВДЕННІЙ АФРИЦІ. ЙОГО
ДІАМЕТР СТАНОВИТЬ
ПРИБЛИЖНО 300 КМ.

▼ Комета Хякутаке, яку
бачили 21 березня 1996 року.

Палаючий ліг

Комети — це шматки криги, породи і замерзлих газів, які при наближенні до Сонця неймовірно розігріваються й утворюють яскравий факел сліпучого світла. У 1996 році комета Хякутаке підійшла до Землі на відстань лише 15 млн км і стала найяскравішим об'єктом у небі за останні 200 років. Зараз вона рухається до краю Сонячної системи, і наступні 72 000 років побачити її буде неможливо.

▲ Американський астронавт Джеймс Ірвін описав Землю із космосу як «іскристий біло-голубий самоцвіт»

ВЕЛИКІ

тріщини

У центрі земної кулі температура сягає 5400 °С. Немов потужний двигун, гаряче ядро планети приводить у рух породи, через що зовнішня кора розтріскується на шматки, які також рухаються. Наслідком цього руху є потужна сейсмічна активність, яка спричиняє утворення гір, виверження вулканів, виникнення нищівної сили землетрусів.

Тверде внутрішнє ядро складається із заліза та никелю
Рідке зовнішнє ядро

Тепло від ядра проходить крізь напівтвірду нижню мантію

Речовини у верхній мантії можуть повільно рухатися
Тиск від мантії змушує тверду кору розтріскуватися

Австралійська плита

▲ Всередині Земля складається із кількох шарів різних речовин, які розігриває тепло від ядра.

TECTONIC

PLATES

Південно-американська плита

Тихоокеанське вогняне коло

Найактивнішу сейсмічну зону Землі через її грізну історію називають Тихоокеанським вогняним колом. На цей район припадає 75 % усіх вулканів та активних рухів плит, він впливає на геологічну будову всієї планети, включно з Андами, горою Святої Єлені, островами Японії та Кракатау — одним із найнебезпечніших вулканів.

◀ Вулканічний дим, що виходить через жерло в Антарктиді.

Океан наступає

В Атлантичному океані ховається найдовше у світі гірське пасмо — Серединно-Атлантичний хребет. Довжина його величних підводних піків, під якими розташовані плити, що стикаються над гарячою мантією, — 16 000 км. Лава постійно нарощує кору, зміцнюючи плити та відштовхуючи їх одну від одної.

► Розломи та розщелини, які є продовженням Серединно-Атлантичного хребта, виходять на поверхню в Ісландії.

Евразійська
плита

Аравійська
плита

Індійська
плита

Південно-
американська
плита

Африканська
плита

Плита Наска

► У 2010 році в Ісландії вулкан Ейяф'ятлайокудль викинув стовп пилу та диму, затямаривши небо над північною частиною Атлантичного океану та Європою. Тисячі тонн попелу піднялися в повітря на висоту до 11 км, тиждень літаки не здійснювали рейсів.

Ісландія — земля вогню та криги

Ісландія — острів контрастів. Майже повністю вкрита льдовиками, вона розташована на вулканічному плато, що належить до Серединно-Атлантичного хребта. Третина всієї лави, що витікала з Землі за останні 2000 років, виходила на поверхню саме тут.

